

339. Dicsének hangja szárnyra kél...

Jubiloso

1. Dics-é-nek hang - ja szárny-ra kél: El - jött az Úr, Im - má - nu - el!
2. Az Is - ten egy - szü - lött - je Ő, Mihozzánk gyermekké - pen jő;

Ki min-dent lé - nyé - vel be - tölt, Mint gyöngye gyermek, tes - tet ölt.
Kit szí - vünk már oly ré - gen vágy', Most rej - ti mé - lyén já - szol - ágy.

3. Elhagyta Ő az égi trónt, S mert ember annyi könnyet ont,
E bűnnel terhes földre szállt, S a bűnnek Ő útjába állt.
4. Dicsének hangja zengjen hát! A szívünk hála hassa át,
Mert látja most már minden nép, Hogy Isten vélünk frigyre lép!